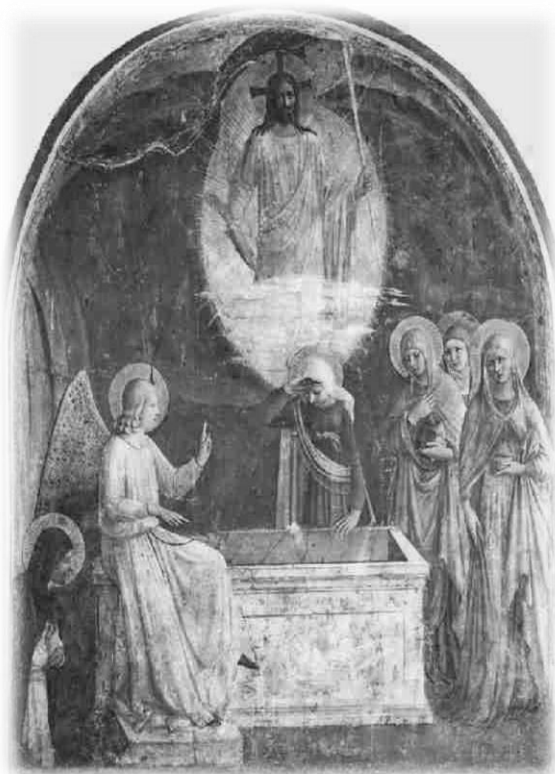

LIMBAŽU EV.LUT. DRAUDZES ZIŅAS

Kristus ir augšāmcēlies! – Patiesi ir augšāmcēlies! Kristus Augšāmcelšanās svētkos

Mēs tiekam uzrunāti trīs reizes **Kristus ir augšāmcēlies!** Uz ko katru reizi atbildam - **Patiesi ir augšāmcēlies!**

Lieldienu svētdienu Rietumu Baznīcā sauc par Ressurexi – “Es esmu augšāmcēlies”, jo tie ir Kristus Augšāmcelšanās svētku levada Psalma vārdi:

Es esmu augšāmcēlies, alleluja! Un palieku pie tevis vienmēr. Alleluja!

Nāciet, dziedāsim tam Kungam priecīgi, gaviļēsim savas pestīšanas patvērumam.

Iesim ar pateicību Viņa vārda priekšā, gaviļēsim viņam ar dziesmām.

Jo tas Kungs ir liels Dievs un liels ķēniņš pār visiem dieviem.

Viņa rokā ir zemes dziļumi, un kalnu augstumi Viņam pieder.

Viņam pieder jūra, jo Viņš to radījis, un cietzeme, jo Viņa rokas to ir veidojušas.

Nāciet, pielūgsim un zemosimies, locīsim ceļus tā Kunga, sava Radītāja, priekšā!

Jo Viņš ir mūsu Dievs, un mēs esam Viņa ganības ļaudis un Viņa rokas avis.

Gods lai ir Tēvam un Dēlam un Svētajam Garam! Kā bija sākumā, tā tagad un vienmēr, un mūžīgi mūžos. Āmen. (Ps 95:1-6)

Mūsu lūgšanās izskan prieks, slava, pielūgsmē!

Jo Tev pienākas visa slava, gods un pielūgšana Tēvam, Dēlam un Svētajam Garam, tagad, vienmēr un mūžīgi mūžam. Āmen.

Uzvaras dziesmu dziedādami, lai šķīstam jūtas, tad

ieraudzīsim Kristu, Kas spīd ar nepieejamu Augšāmcelšanās gaismu, un skaidri dzirdēsim Viņu sakām: Esiet sveicināti!

Debesis lai priecājas kā pienākas, zeme lai līksmojas un lai svētkus svin visa pasaule, kā redzamā, tā arī neredzamā; jo Kristus, tas mūžīgais prieks, ir augšāmcēlies.

Augšāmceltais Pestītājs ir klātesošs, kā tas būtu noticis šodien!

Dievs, Tu, kas šajā dienā caur savu vienpiedzimušo Dēlu esi uzvarējis nāvi un atvēris mums mūžīgās dzīvības vārtus, stāvi mums klāt ar savu žēlastību un uzklausi arī turpmāk mūsu lūgšanas, kā līdz šim esi mūs uzklaudījis. To lūdzam caur Jēzu Kristu, mūsu Kungu.

Augšāmceltais Pestītājs ir uzvarējis nāvi un dāvina mums dzīvību!

Visuspēcīgais, mūžīgais Dievs. Ar sava Dēla augšāmcelšanos Tu esi devis uzvaru pār grēku un nāvi, un dzīvību un neiznīcību esi vedis gaismā. Mēs Tevi lūdzam: palīdzi mums, ka varam dzīvot Tavā taisnībā un nenoziedzībā un augšāmcelšanās cerībā pastāvēt līdz galam, līdz iemantojam mūžīgo dzīvību. To lūdzam caur Tavu mīļo Dēlu, Jēzu Kristu, mūsu Kungu.

Kristus no miroņiem augšāmcēlies! Katrai radībai un ikvienam cilvēkam tas ir personīgs notikums.

Tagad viss ir gaismas pilns – tiklab debesis, kā arī zeme un zemes dziļumi. Lai tad svētī visa radība Kristus augšāmcēlšanos, uz kā viņa top dibināta. Vakar es līdz ar Tevi, Kristus, tiku aprakts, šodien, kad Tu esi augšāmcēlies, es arī ceļos augšām; vakar es līdz ar Tevi tiku krustā sists: tad nu Tu Pats, ak Pestītāj, pagodini mani līdz ar Sevi Savā Valstībā.

Kristus ir augšāmcēlies!

Tādēļ īpaši šodien, ar gavilēm pateicam; jo Kristus kā mūsu Lieldienu Jērs ir ticis upurēts, Viņš, tiešām būdams jērs, kas nes pasaules grēkus, caur savu nāvi ir iznīcinājis mūsu nāvi un caur savu augšāmcēlšanos atjaunojis dzīvību. Tāpēc mēs līdz ar visiem eņģeļiem un debesu pulkiem slavējam Tavu godību, dziedādami!!!

Vīraka lietošana liturģijā

Vai tas ir luteriski?

Tas ir pirmais jautājums, ar kuru nākas saskarties. Atbildot uz šo jautājumu, jāvaicā: vai vīraka lietošana ir sastopama Svētajos Rakstos? Ja par to runā Svētie Raksti, tad tas ir luteriski.

Ko saka Svētie Raksti - Vecā Derība?

Otrajā Mozus grāmatā lasām Kunga pavēli Mozum: *“Ņem smaržvielas – lāsojošus sveķus, smaržīgus gliemežvākus, smaržainus Sīrijas sveķus un tīru vīraku – viss lai ir vienādās daļās. Taisi no tā kvēpināmās smaržzāles, sajauc to, kā mēdz jaukt smaržu jaucējs, – sālītu, tīru, svētu! Saburz to smalki un daļu no tā novieto liecības priekšā Saiešanas teltī – tur es tev atklāšos, tā jums būs svētumu svētums!”* (2.Moz 30:34–38) Dievs ne tikai devis pavēli gatavot kvēpināmās smaržvielas un recepti, kā to darīt, bet arī solījis atklāties saviem ļaudīm. Vīraka lietošana paredzēta tikai Saiešanas teltī, jo tas ir *svētums Kungam*. Pat atrodams piedraudējums, ka *ikviens, kas tādu taisīs, lai smaržotos, – lai tiek nošķirts no savas tautas.* (2.Moz 30:34–38)

Ko saka Svētie Raksti - Jaunā Derība?

Jēzus Kristus piedzimšanās stāstā lasām, ka no austrumiem Jeruzālemē ieradās gudri, lai redzētu jaundzimušo Jēzu un to pielūgtu. *legājuši tajā namā, tie redzēja bērnu kopā ar Mariju, viņa māti, un, nokrituši ceļos, tie viņu pielūdza. Tie atvēra savas dārgumu lādes un pienesa viņam dāvanas:*

zeltu, vīraku un mirres. (Mat 2:11) Viena no dāvanām, kuras tiek sauktas par dārgumiem, ir vīraks, kuru gudrie vīri pienes jaundzimušajam Ķēniņam Jēzum Kristum. Šī dāvana tiek pienesta arī pirmajās draudzēs. Apustulis Pāvils vēstulē Filipiešiem raksta: *“Jūsu devums ir kā upuris ar saldu smaržu, kas pieņemams un patīkams Dievam.”* (Flp 4:18)

Vai tas notiks arī Debesu valstībā?

Dievkalpojums ir sastapšanās starp Dievu un cilvēku sastapšanās, kurā galvenais devējs, pat kalpotājs ir Dievs, bet saņēmēji esam mēs. Šī sastapšanās ir Dieva ierosināta Vecās Derības laikā, Jēzus Kristus to neatceļ, bet piepilda un tā turpinās arī Debesu valstībā. Baltās drēbēs tērpti ar zelta vainagiem galvā (Atkl 4:4) tie slavē Dievu: *“mūsu Kungs un Dievs, tu esi cienīgs saņemt slavu un godu, un spēku, jo tu esi radījis visu, ar tavu gribu viss tapis un pastāv.”* (Atkl 4:11) Viņiem rokās ir *zelta trauki ar kvēpināmām smaržzālēm – kas ir svēto lūgšanas.* (Atkl 5:8)

Vīraka lietošana ir Dieva pavēlēta Vecās Derības laikā, kā dāvanu vīraku pienesa mūsu Kungam Jēzum Kristum un vīraks tiek lietots Debesu valstībā.

Kāpēc kvēpinām vīraku liturģijā?

Uz šo jautājumu atbild Svētie Raksti:

- kvēpināmā smarža līdz ar visu svēto lūgšanām pacēļas pie Dieva. (Atkl 8:3–4)
- lūgšana nāk Dieva priekšā kā kvēpināmais upuris (Ps 141:2)
- Dievam mēs esam Kristus labā smarža. (2Kor 2:15) Dieva mīļotie bērni un esam aicināti dzīvot mīlestībā, kā Kristus mūs ir mīlējis, un nodot sevi Dievam par upurdāvanu un jauki smaržojošu ziedojumu. (Ef 5:1-2) Tādēļ ticīgie pie kvēpināšanas, kas vērsta pret viņiem, noliec galvas. Sīraks savā gudrības grāmatā saka: smaržojiet jauku smaržu kā vīraks, cildiniet Kungu dziesmām un pateicieties par visu, ko viņš ir darījis! (Sīr 39:14)
- Dievs pavēl: lai manam vārdam pienes kvēpināmo un šķīstu labības dāvanu, jo mans vārds ir varens starp tautām. (Mal 1:11)

Altārglezna atgriežas mājās

No pagājušā gada vasaras beigām mūsu baznīca bija palikusi bez altārgleznas. Vienu brīdi pat bez abām. Mazā glezna „Svētais Vakarēdiens” baznīcā atgriezās Ziemassvētkos, lielā ”Kristus debesbraukšana” – Lieldienās. Gleznu restaurācija, ko veica restauratore Saiva Kuple kopā ar Rīgas Celtniecības koledžas restaurācijas nodaļas studentiem, tika finansēta ar līdzekļiem, ko ieguvām piedaloties Rietumu Bankas labdarības fonda rīkotajā konkursā „Latvijas sakrālais mantojums”, kā arī pateicoties Novada pašvaldības atbalstam. Projektu sagatavoja Ingrīda Briede, Saiva Kuple un Sandra Upīte. Tā 17.augustā pēc dievkalpojuma gleznas tika noņemtas un jau tai pašā nedēļā devās uz Rīgu (paldies Agnim Alksnim par transportu!) Nebija zināms, vai gleznu noņemšana būs sarežģīta un kas atradīsies zem tās. Tomēr darbs veicās ātri un zem gleznas atklājās glīta arka, kurā labi iederējās krucifikss no baznīcas. Par restaurācijas gaitu stāsta Saiva Kuple: Gleznai „ Svētais Vakarēdiens” tika noņemts nodzeltējies lakas slānis un veikti sīki tonējumi. Sānu gaismā redzams pusloks abās gleznas pusēs.

- Kvēpināmais priecē sirdi. (Sal.Pam 27:9)

Dievkalpojumā Dievs publiski kalpo tieši mums. Tāds ir Dievs, kurš atklāties pasaulei Jēzū Kristū – liels Dievs, varens Dievs, Dievs debess un zemes Radītājs, visa Valdītājs, tāds, kuram neko no mums nevajag. Gluži pretēji – tie esam mēs, kam ir svarīgi sastapt Dievu. Mūsu grēkā krišanās piedalījās visas mūsu maņas - dzirde, redze, tauste, garša un oža. Tāpat arī mūsu pestīšanā ir jāpiedalās visām maņām.

Mācītājs Romans Kurpnieks

gleznojums zem esošā gleznojuma. Varbūt autors izmantojis jau apgleznotu virsmu. Jeb arī iepriekšējais gleznojums kas bijis altārī, pārgleznots no jauna. Pie lakas noņemšanas piedalījās RCK restaurācijas nodaļas 2.kursa studenti Elza Lapiņa un Dmitrijs Ustinenko. Lielā glezna „Kristus debesbraukšana” tika noņemta no rāmja, izgatavota jauna līste, pielīmētas jaunas apmales. Lielākais darbs bija pie virspuses- lakas noņemšana. Virs lakas bija melns virsmas netīrumu slānis. Tā kā laka bija ļoti bieza, tā tika noņemta pakāpeniski- trīs piegājienos pamazām plāninot. Gleznojums stabils, vietām var redzēt autora zīmējumā izmantoto grafīta zīmuļa līnijas. Gleznojums veikts profesionāli, akadēmiski - ēnas lazētas, gaismas atjauktas ar balto un biezākas. Abām gleznām izlietotie 5l terpentīna, 800 gr vates, 500ml lakas, 4l etanola (99%), 12 pāri gumijas cimdi, kuri šķīda lakas noņemšanā. Griezu veselos gumijas cimdu pirkstus un maucu virsū izšķīdušajiem. Kopumā zaudēju abu roku nagu veselību-:))). Lakas noņemšana lielajai gleznai prasīja 50 stundas, bet to nav iespējams veikt divās dienās, jo bija pilnas plaušas ar etanola izgarojumiem. Devos pastaigās, lai to dabūtu laukā.”

Attēlos: Saiva Kuple restaurē gleznu; Diena pret nakti- tā atšķiras restaurētā un nerestaurētā gleznas daļa; Altāris bez abām gleznām

Teksts: Ingrīda Briede, foto: Ingrīda Briede un Saiva Kuple

Ziedošajā Kalifornijā

Trīs ziemas mēnešus pavadīju pie savas meitas Rotas Amerikā, Kalifornijā. Tā atrodas Klusā okeāna krastā. Janvārī arī tur bija ziema. Dažu nakti zemes virskārta

nedaudz sasala, bet saule to ātri izkausēja. Sniega tur nekad nav. Jau janvārī ziedēja magnolijas, tad sāka ziedēt narcises, pamazām sāka vērties vaļā daudzi citi ziedi, sevišķi skaisti izskatās ziedošie krūmi. Atpazinu kamēlijas un acālijas, kuras zied visās iespējamās krāsās. Tad pamazām atplauka ziedošie koki. Sākumā es domāju, ka tie ir saldie ķirši un plūmes, bet nekā, nozied pa tukšo, skaistums gan tiek acīm un dvēselei.

Ja Kalifornijā kādreiz līst lietus, tad bērni sajūsmā velk kājās gumijas zābakus un danco pagalmā. Šogad janvārī lietus bija dāsnāks, tādēļ pakalnos viļņojas it kā zaļi labības lauki, citu gadu gan ap šo laiku visi lauki bija pilnīgi dzelteni, kā kviešu lauki novākšanas laikā, bet tā ir tikai reta zāle, nav kā mūsu pļavas dažādu ziedu un zāļu pilnas. Šos kalnus neviens nekad neapļauj, near, nekopj,

izņemot tos, kur ir fermas, ganās liellopi. Te es nerunāju par plašajām ielejām, kuras speciāli laista.

Pludmales bija ļaužu pilnas. Okeānā ūdens ir diezgan auksts, nekāda peldēšanās nesanāk, bet ir interesanti lēkāt pa viļņiem, tie ir lieli. Mani mazbērni labprāt dzīvojas smiltīs. Mazākajam Vilnim no okeāna viļņiem ir bailes.

Katru svētdienu, protams, devāmies uz baznīcu. Bērņus ielikām Svētdienas skolā, viņus iaved dievkalpojumā īsi pirms Vakarēdiena. Dievkalpojuma kārtība ir līdzīga mūsējai, tikai angļiski... Reizēm es no sprediķa kaut ko sapratu, reizēm pilnīgi pārpratu, bet Rota man vēlāk svarīgāko domu izstāstīja, Bībeles lasījumus mājas pārlasīju. Man ļoti patīk dziesmas.

Vai pietrūka Limbaži? Nezinu. Bija tik daudz mīļuma no visiem, ka man nebija laika domāt par kaut ko citu. Bet arī zināju, ka drīz būšu mājās, un man tur patīks, kaut arī mani solīja sagaidīt ar salu un sniegu.

Jūsu Zinta

Attēlos: Zinta Vavilova ar mazbērniem Kaiju, Tāli un Vilni; pie okeāna

Baiba Jēgere (pirmā no kreisās) Svētdienas skolas sadraudzības dienās kopā ar Ievu Kārkliņu un mācītāju Romanu Kurpnieku

Iepazīsimies – Baiba Jēgere!

Reiz viņa pati gāja Svētdienas skolā, bet nu ir izaugusi. Baibas sirdī ir bērni un jaunieši. Viņa organizē sadraudzības pasākumus draudzes bērniem un jauniešiem un vada mazo grupu jauniešiem. Ikdienā viņa ir Latvijas Universitātes Teoloģijas fakultātes pirmā kursa studente. Bet lai stāsta Baiba pati!

Neiedomājami, cik reizes es cenšos atcerēties sevi šodien, vismaz ko tādu, ko pastāstīt tev, kas lasi šīs rindas. Iesākumā jau tiem, kas mani nepazīst – mans vārds ir Baiba. Tagad jau soli tuvāk atklātībai, kad pirmais ledus laužts. Kā nākamo atklāšu, ka man bail no tumsas. Un aprīlis ir Baibas gājputnu laiks, kā reizēm smeju draugi. Es ticu Trīsvienīgajam Dievam un vienmēr atgriežos mājās pie tiem, kuri man mīļi.

Man patiešām bail no tumsas. Tumsā bieži vien atminos kā pirms vairākiem gadiem apmaldījos. Tas notika parastā mājā, parastā koridorī, kuru nācās šķērsot. Diezgan mazā telpā. Iegāju pa vienām durvīm un aizvēru ciet un nezinu kā, bet tumsa bija tik tumša, ka pēkšņi vairs neaptvēru, kur atrodos. Prāts aptumšojās un šķita, ka esmu zaudējusi arī acs gaismu. Jutu, ka manī ienāk tumsa, ko tobrīd izjutu kā paniku un saucu kādu palīgā, lai mani izlaiž. Vai arī tev ir tā gadījies? Sajust tumsu visapkārt, kas apņem no visām

pusēm? Dažus gadus vēlāk es izlīgu ar Dievu un joprojām atceroties šo tumsas gadījumu, pamanu ko vairāk kā tikai koridoru un sevi tajā. Es savā dzīvē ilgi biju dzīvojuši šajā telpā, kurā maldījos, neredzot kur doties. Ilgi slēpos no Dieva, bet Viņš pacietīgi klausījās pie tām durvīm, kuras centos atvērt. Cenšos atcerēties kā notika šīs pārmaiņas, bet nav tik vienkārši. Pieļāju – Dievs savu darbu pie manis nav beidzis un tādēļ arī grūti atminēties kādu sākuma punktu savā dzīvē, jo īpaši tādēļ, ka Dievs tajā bijis jau pirms manas dzimšanas. Nekas nebeidzas, kopā ar Dievu tikai sākas- jauna diena un vairāk gaismas!!

Un aprīlis ir Baibas gājputnu laiks. Un aprīlī man bija putniņš Luis. Tieši pirms gada biju Bulgārijā un aprīlī man pieauga spārni. Domas lidoja tālāk par esošo mirkli un likās, ka nav nekā neiespējama! Šoreiz stāstīšu tikai par šo vienīgo putnu, kurš piederēja mazai meitenītei. Viņai šis putniņš bija ļoti mīļš un vēlējās kaut varētu būt tikai viņas, bet meitenīte zināja, ka putniņš būs laimīgs tur, kur ved viņa debesu ceļš un viņa palaida putniņu brīvībā. Šo īso stāstu stāstīju daudz reizi aprīļa pirmajā nedēļā savā dzimtajā valodā bulgāriem, kuri nāca ciemos pie šīs meitenes. Tā bija etīde, kuru spēlēja improvizācijas teātrī esot Bulgārijā. Cilvēki nāca pa vienam pie šīs meitenes un klausījās, dzirdēja svešu valodu, bet citi, šķiet, noprata par ko ir stāsts un lidoja līdz. Un uzreiz pēc tam aprīlī arī devos piedzīvojumā tālāk par Bulgārijas robežu kopā ar šo putnu Luisu. Satiktajiem cilvēkiem uzdāvināju katram savu, ko palaist brīvībā un kopā ceļot, izzināt,

priecāties un atrast ceļu uz debesīm. Satiku daudz cilvēkus no dažādām zemēm, iepazīnu jo īpaši Balkānu kultūru –bulgāru, rumāņu un maķedoniešu. Un bija trīs lietas, ko cilvēki laika gaitā uzzināja kopā dzīvojot ar mani – mani sauc Baiba, esmu latviete un ticu Dievam. Katru svētdienas rītu ar vilcienu devos uz baznīcu Sofijā. Un dodoties prom no sava ciema varēju ieiet ciemata baznīcīnā, kurai vien pamati sākti likt.

Tagad esmu atgriezies. Esmu mājās. Atceros, ka devos prom svētdienas vakarā un atgriezos naktī uz svētdienu! Prom devos pāri vaigiem plūstošām asarām – velējos doties,

bet apzinoties, ka tālākajā ceļā jādodas man vienai, lika nedaudz attapties vājai, lai pieceltos stiprāka. Laiks, ko pavadīju svešumā bija svētīgs, lai tuvāk satiktu Trīsvienīgo Dievu. Ar pavisam jaunsatiktu draugu. Bez Viņa nebūtu piedzīvojusi tik daudz, tik neticamu, tik aizraujošu piedzīvojumu!! Esmu mājās. Ko daru šobrīd? Ja man jautā: "Vairāk kultūru vai ekonomiku?", jāsaka: "Teoloģiju! Es studēju teoloģiju!" Un draudzē labprāt iesaistos bērnu sadraudzību organizēšanā. Tik daudz es šodien varēju tev pastāstīt. Priecīgu dienu Tev!

Savu ticības ceļa un piedzīvotā sākumu un beigas man grūti vārdos izteikt, tāpēc nobeigumā nedaudz bildītes un īss komentārs.

Attēlos:

Daudz laika pavadīju ar bērniem.

Pie topošās ciema baznīciņas

Dītrihs Bonhēfers, vācu teologs

Dieva „Jā” Kristum

Jēzus Kristus augšāmcelšanās ir Dieva jā Kristum un Viņa paveiktajam. Krusts bija beigas, Dieva Dēla nāve, lāsts un tiesa pār visu miesu. Ja krusts būtu bijis pēdējais vārds par Jēzu, tad pasaule būtu bezcerīgi zaudējusi nāvē un nolādētībā, tad pasaule būtu uzvarējusi pār Dievu. Bet Dievs, kas vienīgais mūs pestīja, augšāmcēla Kristu no mirušajiem. Tas bija jaunais sākums, kas sekoja beigām kā brīnums no augšienes, nevis kā pavasaris pēc stingras slimības, bet gan ne ar ko nesalīdzināmā Dieva brīvībā un varā, kas pārspēj nāvi. ... Dēls atgūst savu mūžīgo godību, Tēvam atkal ir Dēls. Tā Jēzus ir apliecināts un pagodināts kā Dieva Kristus, kas Viņš bija jau no pašiem iesākumiem. Bet tādejādi Dievs ir arī atzinis un pieņēmis Jēzus Kristus vietniecisko un gandarījošo darbu. Pie krusta Jēzus izkiedza šaubu kļiedienu un tad sevi atdeva Tēva rokās (Mk.15:34), kuram ar Viņu un Viņa paveikto bija jārikojas kā viņam labpatīk. Ar Jēzus Kristus augšāmcelšanos kļuva skaidrs, ka Dievs ir sacījis jā savam Dēlam un Viņa paveiktajam.

Dieva mums teiktais „Jā”

Jēzus Kristus augšāmcelšanās ir Dieva mums teiktais Jā. Kristus mira mūsu grēku dēļ, un tika uzmodināts mūsu taisnošanas labad. (Rom.4:25) Kristus nāve bija mūsu un mūsu grēku nāves spriedums. Ja Kristus paliktu nāvē, tad nāves spriedums būtu vēl spēkā „Mēs vēl būtu savos grēkos”(1.Kor.15:17). Bet tāpēc, ka Kristus ir uzmodināts no nāves, tad spriedums par mums ir atcelts un mēs esam līdz ar Kristu augšāmcēlušies (1.Kor. 15:20-23). Tas ir tādēļ, ka mēs esam Jēzū Kristū, jo Viņš ir pieņēmis mūsu cilvēcīgo dabu, kas notiek ar Viņu, tas notiek arī ar mums, jo mēs esam Viņa pieņemti. Tas nav spriedums, balstīts pieredzē, bet gan Dieva spriedums, kas būtu jāatzīst ticībā Dieva Vārdam. ..

Jēzus Kristus augšāmcelšanās no mums pieprasa ticību. Tā ir visu ziņojumu, kas tik nevienprātīgi kā nekad atstāta notikušo un piedzīvoto, vienprātīga liecība, ka augšāmceltais sevi nerāda pasaulei, bet savējiem. (Ap.d. 10:40). Jēzus neparādās kādai nepartejiskai instancei, lai tā pasaules priekšā apliecinātu Viņa augšāmcelšanās brīnumu un tādejādi piespiestu to atzīt. Viņš vēlas, lai Viņam tic, lai viņu pasludina un lai atkal tic.

Dieva „Jā” radībai

Jēzus Kristus augšāmcelšanās ir Dieva Jā radībai. Šeit nenotiek miesīgā sagraušana, bet gan jaunradīšana. Jēzus miesa iziet no kapa, un kaps ir tukšs. (Mk.16:15). Mums paliek apslēps, kā tas ir iespējams, kā tas ir jāsaprot, ka mirstīgā un iznīcīgā miesa tagad te ir kā nemirstīga, neiznīcīga un apskaidrota miesa? (1.Kor.15:35). Varbūt redzot ziņojumu dažādību par augšāmceltā saskarsmi ar mācekļiem nekas nekļūst skaidrāks par to, ka tas, ka mēs nespējam izveidot priekšstatu par augšāmceltā miesu. Dievs ir notiesājis pirmo radību un radījis jaunu radību līdzībā ar pirmo. Turpina dzīvot nevis kāda Kristus ideja, bet gan miesīgais Kristus. Augšāmcelšanās mēs atzīstam, ka Dievs nav pametis zemi, bet gan to atkarojis. Viņš tai ir devis jaunu nākotni, jaunu apsoliņumu. Tā pati zeme, ko Dievs radīja, nesa Dieva Dēlu un Viņa krustu, un uz šīs zemes augšāmceltais parādījās savējiem, un uz šīs zemes pēdējās dienās Dieva Dēls nāks atkal. Kas ticībā apliecina Kristus augšāmcelšanos, tas vairs nevar bēgt no pasaules, tas arī vairs nevar padoties pasaulei, jo viņš vecās radības vidū ir atzinis jauno Dieva radību.

Aktivitātes draudzē

Tulkojusi Ingrīda Briede

Dievkalpojumi notiek katru svētdienu plkst.10.00 un ceturtdienās plkst.18:00

Kristības, iesvētības, laulības. Par jautājumiem saistīti ar kristīti bāmi, iesvētīti bāmi un laulīti bāmi jāvērsas pie draudzes mācītāja.

Svētdienas skolas nodarbības notiek draudzes namā svētdienās plkst.12.00

Bībeles stundas notiek piektdienās plkst.18.30 draudzes namā

Citas draudzes aktivitātes:
Jauniešu vakari sestdienās
Iesvētes mācība
Sagatavošana laulīti bāmi
Senioru pēcpusdienas
Diakonijas darbs
Sadarbība ar māsu draudzēm

Draudzes adrese
Limbažu evaņģēliski luteriskā draudze
Lībiešu iela 2, Limbaži, LV 4001
epasts:
limbazudraudze@inbox.lv
Draudzes nams atrodas Dailes ielā 2
Sekretāre Gunta Zvirbule sastopama ceturtdienās no pl.16.00-18.00

Draudzes mācītājs
Romans Kurpnieks
Uz sarunām iespējams pieteikties pa tālr. 26362734.
E-pasts:
romanskurpnieks@gmail.com

2015.gada hronika: janvāris – marts

Janvāris

4.I - draudzes pasākums, atskatoties uz pagājušo gadu
7.I - Rēzijas Kalniņas un Ulda Marhilēviča koncerts

Februāris

6.-7.II - Lādezers pamatskolā notiek rekolekcijas par Bībeles lasīšanu metodi LECTIO DIVINA (dievišķā jeb dievbijīgā Bībeles lasīšana). Lektors mācītājs Jānis Bitāns
14.II - jauna iesvētes mācību grupa
Pasākums pašvaldības zālē "Ceļojums uz Mīlestības valstību"
27.II - KKF projektu konkursā atbalstu guvis projekts "Griestu un koka polihromijas izpēte"

Marts

7.III - Irēnas Bindemanes lekcija "Kā dzīvot kristīgu dzīvi ikdienā"

Draudzes rekvizīti

Limbažu evaņģēliski luteriskā draudze
Reģ.Nr. 90000082951
Konts:
A/S DNB banka
Konts LV 59 RIKO 0002013275656
Kods RIKOLV2X

Mājas lapa:

<http://limbazubaznica.lv>

Draudzes ziņas sagatavoja: Ingrīda Briede